

Donderdag, 4 september 2003

36. benadrukt dat de Commissie een nog grotere verplichting heeft om pro-actief overleg te voeren met zuidelijke NOA's, teneinde permanent te streven naar vereenvoudiging en openstelling van haar procedures op lokaal en Europees niveau;

37. verzoekt de Commissie een adequaat en duurzaam niveau van kernsubsidiering te blijven bieden voor de ondersteuning van organen van ontwikkelings-NGO's op EU-niveau als erkenning van de waarde die zij toevoegen aan de formulering van EU-beleid en met het oog op de legitieme verwachting van vrijwillige donoren van deze organisaties dat hun bijdrage terechtkomt bij ontwikkelingsactiviteiten en niet bij een dialoog met overheidsinstanties;

*
* *

38. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

P5_TA(2003)0381

„Televisie zonder grenzen”

Resolutie van het Europees Parlement over „Televisie zonder grenzen” (2003/2033(INI))

Het Europees Parlement,

- gezien het vierde verslag van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's over de toepassing van Richtlijn 89/552/EEG „Televisie zonder grenzen” (COM(2002) 778 — C5-0069/2003),
- gezien richtlijn 97/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 1997 tot wijziging van richtlijn 89/552/EEG van de Raad betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisie-omroepactiviteiten ⁽¹⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 6 september 2000 over de mededeling van de Commissie getiteld „beginselen en richtsnoeren voor het audiovisuele beleid van de Gemeenschap in het digitale tijdperk” ⁽²⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 4 oktober 2001 over het derde verslag van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité over de toepassing van richtlijn 89/552/EEG „Televisie zonder grenzen” ⁽³⁾
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 11 april 2002 over het evaluatieverslag van de Commissie voor de Raad en het Europees Parlement over de toepassing van de aanbeveling van de Raad van 24 september 1998 over de bescherming van minderjarigen en de menselijke waardigheid ⁽⁴⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie over het actieplan van de Europese Unie van 26 september 2002 voor de succesvolle invoering van digitale televisie in Europa ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ PB L 202 van 30.7.1997, blz. 60.

⁽²⁾ PB C 135 van 7.5.2001, blz. 181.

⁽³⁾ PB C 87 E van 11.4.2002, blz. 221.

⁽⁴⁾ PB C 127 E van 29.5.2003, blz. 667.

⁽⁵⁾ P5_TA(2002)0454.

Donderdag, 4 september 2003

- onder verwijzing naar zijn resolutie van 20 november 2002 over concentratie binnen de media ⁽¹⁾,
 - gelet op de artikelen 47, lid 2 en 163 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie cultuur, jeugd, onderwijs, media en sport en het advies van de Commissie juridische zaken en interne markt (A5-0251/2003),
- A. overwegende dat de richtlijn „Televisie zonder grenzen” naar het oordeel van de Commissie in het algemeen bevredigend wordt uitgevoerd, daar het vrije verkeer van televisiediensten binnen de Gemeenschap in hoofdzaak is gewaarborgd,
- B. overwegende dat de toepassing van de richtlijn „Televisie zonder grenzen” tot de verantwoordelijkheid van de betrokken nationale autoriteiten behoort, en de in de richtlijn voorziene dialoog tussen communautaire en nationale instellingen zijn vruchten heeft afgeworpen,
- C. overwegende dat waar het gaat om toepassing van de voorschriften inzake reclame, het verheugend is dat de tegen bepaalde lidstaten ingeleide procedures die staten hebben bewogen tot het nemen van maatregelen. Toch zijn er kennelijk nieuwe procedures aanhangig gemaakt, vaak door consumentenverenigingen. Wegens de verhoogde belangstelling van de consumenten en de nieuwe vormen van reclamepraktijken is het noodzakelijk de bepalingen van de richtlijn te coördineren met het geheel van de handelspraktijken die onder het beleid inzake consumentenbescherming vallen,
- D. overwegende dat de audiovisuele sector van vitaal belang is voor democratie, verscheidenheid van meningen en culturele pluriformiteit, maar ook bijdraagt aan technologische innovatie, economische groei, schepping van arbeidsplaatsen en de werking van de interne markt,
- E. overwegende dat het in zijn bovengenoemde resolutie van 20 november 2002 de Commissie expliciet gevraagd had om bij de Conventie een voorstel in te dienen voor een rechtsgrondslag die het beginsel van het pluralisme en de vrijheid van de informatiemedia beschermt en zorg te dragen voor de opstelling van een richtlijn in dit verband;
- F. overwegende dat de richtlijn „Televisie zonder grenzen” een belangrijke rol vervult als minimum-richtlijn,
- G. overwegende dat de onderhavige richtlijn werd vastgesteld vóór de komst van het Internet en de mogelijkheid van overdracht van inhoud via verschillende technologische platforms, de ontwikkeling van de digitale radio en televisie, die een groot aantal nieuwe aangeboden diensten, zoals interactieve diensten en afroepdiensten met zich mee zal brengen, waarmee tijdens de herziening van de richtlijn rekening moet worden gehouden,
- H. overwegende dat de openbare omroepen een wezenlijk element vormen in de democratische meningsvorming en de transmissie van de culturele pluriformiteit van Europa en dat aan deze omroepen daarom gelijkere kansen tot toegang tot de markt moeten worden gegarandeerd,
- I. overwegende dat er een aanzienlijke en groeiende interactie bestaat tussen televisie en nieuwe diensten van de informatiemaatschappij en dat daarom een flexibele benadering van de regelgeving nodig is,
- J. overwegende dat de huidige technologische ontwikkelingen ook risico's in zich bergen voor het pluralisme in de media en de vrije stroom van informatie, bij voorbeeld in de vorm van sleutelposities, zoals de zogenaamde „gate keepers”, en de mogelijkheid tot versleuteling;

⁽¹⁾ P5_TA(2002)0554.

Donderdag, 4 september 2003

- K. overwegende dat doeltreffende uitvoering van artikel 3 bis van de richtlijn helpt te voorkomen dat omroeporganisaties die onder de bevoegdheid van andere lidstaten vallen op grond van nationale bepalingen ondermijnende activiteiten uitvoeren en dat omroeporganisaties exclusieve rechten zodanig uitoefenen dat een belangrijk deel van het publiek in een andere lidstaat een bepaald evenement niet kan volgen. Er moet dan ook een volledig beeld worden gegeven over de inhoud van de evenementen die in de lijst zijn opgenomen alsook over het percentage van kijkers dat deze evenementen kan volgen,
- L. overwegende dat er aanwijzingen zijn voor een toenemende concentratie van eigendom en zeggenschap over televisie, zowel in de huidige als in de toekomstige lidstaten,

Algemene opmerkingen

1. verwelkomt dat de gewijzigde richtlijn thans in het nationale recht van alle huidige lidstaten is omgezet en dat de toetredende landen hun nationale recht op audiovisueel gebied op één lijn hebben gebracht met het gemeenschapsrecht;
2. neemt nota van de conclusie van de Commissie dat de richtlijn als adequaat en flexibel kader heeft gefunctioneerd voor regelgeving door de lidstaten en zelfregulering door de audiovisuele industrie; constateert tevens dat de richtlijn tot op heden een grote betekenis heeft gehad als minimumrichtlijn;
3. herinnert er aan dat er, ondanks het bovenstaande, tegen enkele lidstaten inbreukprocedures zijn geïnitieerd omdat zij de voorschriften inzake reclame niet op de juiste manier hebben toegepast;
4. wijst op de rol van de audiovisuele sector voor de realisering van de door de Europese Raad van Lissabon geformuleerde doelstelling om Europa tot de meest dynamische op kennis gebaseerde economie van de wereld te maken; benadrukt voorts het belang van de audiovisuele sector voor de ondersteuning van democratie, vrijheid van meningsuiting, pluralisme en culturele pluriformiteit;
5. merkt op dat de richtlijn wordt aangevuld door het Media-Plus-programma van de Gemeenschap; is ingenomen met het recente besluit van de Commissie om voor te stellen de looptijd van dat programma tot eind 2006 te verlengen;
6. verwelkomt de toezegging van de Commissie om zich zo breed mogelijk te laten adviseren over de toekomst van de audiovisuele sector in Europa en de noodzaak van herziening van de richtlijn „Televisie zonder grenzen”, om rekening te kunnen houden met recente technologische veranderingen en structuurwisselingen in de markt voor audiovisuele producten, waarbij evenwel Europese scheppingen en de groei van een Europese programma-sector moeten worden bevorderd;

De werkingssfeer van de richtlijn

7. constateert dat er enige rechtsonzekerheid is ontstaan door de vraag, hoe de richtlijn moet worden geïnterpreteerd om te kunnen worden toegepast op zaken als „split screens”, interactieve diensten en virtuele reclame of sponsoring gekoppeld aan het gebruik van de virtuele-beeldtechniek; is echter van mening dat iedere interpretatie van de reclameregels moet leiden tot het behoud van de integriteit van de uitgezonden werken, waarbij het beginsel van een duidelijke scheiding tussen reclame en programma's moet worden gerespecteerd;
8. verwelkomt het voornemen van de Commissie om tegen het einde van 2003 met oplossingen te komen voor de vraag hoe de huidige richtlijn op zulke vormen van reclame kan worden toegepast; verwacht echter dat het Europees Parlement in deze kwestie op adequate wijze wordt geraadpleegd;
9. herhaalt niettemin zijn standpunt dat een grondige herziening van de richtlijn nodig is om rekening te houden met technologische ontwikkelingen en structuurveranderingen in de audiovisuele markt; is niettemin van oordeel dat het karakter van de richtlijn als minimumrichtlijn moet worden gehandhaafd;

Donderdag, 4 september 2003

10. meent dat de definitie van audiovisuele inhoud moet worden uitgebreid om rekening te houden met de technische convergentie van de media; meent voorts dat de beginselen die aan de richtlijn en aan het hele audiovisuele beleid van de Gemeenschap ten grondslag liggen, in een kaderpakket van gegradeerde reguleringsdichtheid voor inhoud moeten worden neergelegd, dat een overkoepelend kader zou bieden voor de audiovisuele sector;

11. meent dat een dergelijk inhoud-kaderpakket het gemeenschapsrecht op audiovisueel terrein zou moeten consolideren door de herziene versies van de richtlijn „Televisie zonder grenzen”, de richtlijn e-commerce en de richtlijn inzake auteursrecht in verband met satelliet- en kabeltelevisie met elkaar in overeenstemming te brengen;

12. vraagt dat de Commissie consequent voorstellen voorlegt voor de communautaire maatregelen die naar haar oordeel in verband staan met deze sector, zoals het beleid van de Commissie inzake de audiovisuele sector, het beleid op het vlak van commerciële communicatie, het beleid met betrekking tot consumentenbescherming en de strategie van de interne markt in de dienstensector;

De aan de richtlijn ten grondslag liggende beginselen

13. benadrukt dat een herziening van de richtlijn of een inhoud-kaderpakket gebaseerd moet zijn op de beginselen die aan de huidige richtlijn ten grondslag liggen (vrij verkeer van Europese televisieprogramma's, vrije toegang tot buitengewone gebeurtenissen, bevordering van Europese en recente onafhankelijke producties, bescherming van minderjarigen en openbare orde, bescherming van consumenten door duidelijke identificatie en transparantie in reclame, en het recht van weerwoord);

14. meent dat aan deze fundamentele beginselen nog moet worden toegevoegd de verplichting tot bescherming van de culturele diversiteit van de media en tot handhaving van de vrijheid van meningsuiting, verscheidenheid van meningen, pluriformiteit, creativiteit en het recht van vrije toegang tot informatie;

15. onderstreept dat de wijze waarop en de mate waarin inhoud wordt gereguleerd, op het medium moet zijn afgestemd en dat volgens het beginsel van gegradeerde reguleringsdichtheid het toezicht op de naleving van die regulering zo dicht mogelijk bij de te reguleren activiteiten moet blijven;

16. meent dat de praktijk die is gegroeid bij de praktische tenuitvoerlegging van de bepalingen in de richtlijn inzake bescherming van minderjarigen een goed voorbeeld biedt van juist evenwicht tussen kaderregulering op communautair niveau, nationale regulering door de verantwoordelijke autoriteiten in de lidstaten, en mede- en zelfregulering door de industrie, waarbij de zelfregulering moet uitgaan van voorgeschreven minimumnormen; is van oordeel dat de richtlijn als minimumrichtlijn een belangrijke rol heeft gespeeld; acht het dringend geboden dat er ook in de toekomst voldoende ruimte wordt gelaten voor afwijkende nationale wetgeving;

17. benadrukt dat het reguleringskader, wat reclame en consumentenbescherming betreft, moet blijven streven naar het veiligstellen van doelstellingen van algemeen belang; is echter van oordeel dat het reguleren van toepassingen van nieuwe technologieën een flexibeler en minder normerende benadering jegens reclame vergt dan tot op heden werd gevolgd; gelooft dat in die benadering het belang van de omroeporganisaties zelf bij handhaving van hoge kwaliteitsprogrammering centraal moet staan, waarbij er tevens rekening mee moet worden gehouden dat de integriteit van de uitgezonden audiovisuele en cinematografische werken moet worden gerespecteerd, en dat de criteria ter bescherming van minderjarigen tegen TV-reclame niet uit het oog mogen worden verloren;

18. is ingenomen met het feit dat de Commissie voornemens is te onderzoeken of bepaalde kwantitatieve beperkingen van de reclame met inachtneming van keuze- en sturingsmogelijkheden van de gebruiker flexibeler kunnen worden; wijst erop dat bij een voortgezette ontwikkeling van het mededingingsrecht in het kader van de richtlijn „televisie zonder grenzen” in het belang van een Europese uniforme bescherming van consumenten, kinderen en jongeren, de bestaande kwalitatieve concurrentieregelingen in het kader van deze richtlijn moeten worden gehandhaafd;

Donderdag, 4 september 2003

19. verzoekt de Commissie dringend om steun te geven aan de oprichting van een werkgroep van nationale regelgevende instanties, waaronder vertegenwoordigers van particuliere en openbare omroeporganisaties, voor de uitwisseling van beste praktijken bij elke vorm van regulering op het gebied van reclame en consumentenbescherming;

20. vraagt van de Commissie dat zij een volledig beeld geeft van de tot nu toe genomen zelf-regulerende maatregelen, op welke sectoren deze voornamelijk betrekking hebben, de doeltreffendheid van deze maatregelen en de compatibiliteit van deze maatregelen met de doelstellingen van algemeen belang, alsook in welke mate rekening wordt gehouden met het belang van kleine zenders of nieuwe mededingingsfactoren; wat de onderhandelingen betreft moeten de voorwaarden worden vastgelegd die moeten verzekeren dat de deelnemende actoren voldoende vertegenwoordigd zijn en dat alle divergerende belangen een efficiënte spreekbuis krijgen.

Culturele diversiteit en Europees bewustzijn

21. merkt op dat de quota's voor uitzending van Europese en recente werken van onafhankelijke producenten over het algemeen zijn gehaald;

22. acht een volledig beeld van de situatie nodig om te bezien in hoeverre de genomen maatregelen met het gemeenschapsrecht verenigbaar zijn, of een aanzienlijk deel van het publiek gratis toegang krijgt tot bepaalde evenementen van groot belang, en in welke mate convergentie bestaat tussen de lidstaten inzake het vastleggen van deze evenementen;

23. wijst op de hangende kwesties door de bestaande meningsverschillen over juridische basisbegrippen die sleutelbegrippen zijn voor de toepassing van de richtlijn, zoals het begrip Europese productie en onafhankelijke producent, alsook de problemen die voortvloeien uit de ingewikkelde relaties tussen de televisieproducent en de zenders;

24. constateert dat er enkele gevallen zijn geweest waarin de artikelen 4 en 5 van de richtlijn op onjuiste wijze werden toegepast en verzoekt de Commissie daarom om een duidelijkere definitie vast te stellen van de termen „Europees werk” en „onafhankelijke producent”, teneinde de juiste toepassing van deze artikelen te verzekeren;

25. is van oordeel dat, voor het geval dat specialistische TV-kanalen niet in staat zullen zijn om te voldoen aan de quotabepalingen van de artikelen 4 en 5 van de richtlijn, de nuancering gehandhaafd moet worden dat deze quota's „voor zover mogelijk” moeten worden nageleefd;

26. verzoekt de Commissie een duidelijke definitie op te stellen van „specialistische kanalen” en duidelijk vast te stellen voor welke categorieën specialistische uitzendingen sprake is van een „praktische onuitvoerbaarheid”, die een verzachting of afschaffing noodzakelijk zou maken van de verplichting om te voldoen aan de in artikelen 4 en 5 van de richtlijn gestelde eisen;

27. meent dat televisie medebepalend is voor het wereldbeeld dat bij kinderen wordt gewekt; verzoekt de Commissie om zenders aan te moedigen zoveel mogelijk te putten uit Europese werken van hogere kwaliteit in hun op kinderen gerichte programma's; ondersteunt het idee van de oprichting van een Pan-Europees Kindernetwerk, waarbij zendgemachtigden uit de lidstaten en de kandidaatlanden zijn aangesloten en dat tot doel heeft over heel Europa de uitzending van Europese werken van hoge kwaliteit te bevorderen;

28. verzoekt de Commissie het nodige te doen om de omroeporganisaties aan te moedigen hun kanalen met een pan-Europese dimensie (zoals ARTE en EURONEWS) zo ruim mogelijk en in zoveel mogelijk talen toegankelijk te maken en uitzending over heel Europa van belangrijke Europese culturele evenementen aan te moedigen (zoals het Oostenrijkse nieuwjaarsconcert); verzoekt de Commissie de laatste hand te leggen aan de haalbaarheidsstudie naar een Europees kabelkanaal ('C-SPAN'/Kanaal Europa/Netwerk) om het grote publiek relevant nieuws en informatie te verstrekken over zaken betreffende de Europese Unie;

Donderdag, 4 september 2003

29. is van oordeel dat omroeporganisaties moeten worden aangemoedigd om Europese films en Europese audiovisuele werken te ontwikkelen;

30. dringt er bij de Commissie op aan om tezamen met alle belanghebbenden ervoor te zorgen dat alle partijen de geest naleven van de maatregelen voor op een lijst te plaatsen gebeurtenissen van bijzonder groot maatschappelijk belang;

31. verzoekt de Commissie te overwegen of een grotere mate van rechtszekerheid niet ook zou kunnen worden bereikt door de invoering van een Europese minimumlijst van evenementen van groot maatschappelijk belang (b.v. Olympische Spelen, Wereld Voetbal Cup en het Europese Kampioenschap Voetballen), welke met nationale lijsten zou kunnen worden aangevuld;

Toegang

32. dringt er bij de Commissie op aan de interoperabiliteit te blijven bevorderen zodat op zo breed mogelijke schaal volledige toegang voor de kijkers tot digitale televisie kan worden geboden;

33. merkt op dat verlening van exclusieve rechten en het gemis van een geharmoniseerd recht op toegang tot belangwekkende evenementen een beperking zou kunnen vormen voor het vrije verkeer van informatie en een belemmering voor de verslaggeving van populaire gebeurtenissen door een groot deel van de media; verzoekt de Commissie daarom te onderzoeken of er op gemeenschapsniveau maatregelen mogelijk zijn om de media te verzekeren van toegang tot summier samenvattingen van evenementen van algemeen belang, teneinde het recht op informatie van het grote publiek te garanderen;

34. merkt op dat de kwaliteitsniveaus van de ondertiteling en de vertolking en programmapresentatie in gebarentaal voor slechthorenden en audiovisuele omschrijving voor slechtzienden van lidstaat tot lidstaat zeer uiteenlopen; herinnert aan de toezegging van de Commissie aan het Europees Parlement in juni 2002 om op dit punt in het onderhavig verslag terug te komen; merkt op dat de Commissie dit niet heeft gedaan; verzoekt de Commissie nogmaals aandacht te besteden aan het probleem van verbeterde toegang tot de uitzendmedia voor mensen met sensorische problemen; is van oordeel dat de Commissie in haar programma van werkzaamheden een jaarlijks benchmarking rapport zou moeten opnemen over de vooruitgang die er in alle lidstaten geboekt wordt bij het toegankelijk maken van digitale TV voor gehandicapten; dit verslag zou gebaseerd moeten zijn op nationale actieplannen inzake „verbetering van de toegang van gehandicapten tot digitale TV”, die door elk van de lidstaten van de EU aan de Commissie moeten worden voorgelegd;

35. merkt op dat de markt voor de verhandeling van rechten zich grotendeels binnen nationale grenzen of taalgebieden afspeelt zodat de chronologische volgorde (eerste verschijning en uitzending) van de media wordt gerespecteerd en een passende exploitatie van cinematografische en audiovisuele werken wordt verzekerd; merkt echter tevens op dat dit de legale toegang tot beschermde satellietprogramma's uit andere lidstaten in de regel onmogelijk maakt; verwelkomt de toezegging van de Commissie om aan dit probleem aandacht te schenken bij haar herziening van de richtlijn op het punt van auteursrecht in verband met satellietomroep en kabeldoorgifte;

Concentratie van de media

36. herhaalt zijn overtuiging dat pluriformiteit in de omroep een belangrijke waarborg is voor democratie en een pluriforme samenleving; een sterke en onafhankelijke radio en TV in openbare dienst — „public service” — speelt in dat verband, naast particuliere zenders, een grote rol;

37. roept de Commissie op om in de herziene televisierichtlijn het beginsel op te nemen dat het absoluut noodzakelijk is een passend evenwicht te vinden tussen de commerciële belangen van een rechthebbende enerzijds en het openbare belang bij vrije en grensoverschrijdende informatie anderzijds;

Donderdag, 4 september 2003

38. is bezorgd dat de toenemende concentratie van eigendom of zeggenschap over omroep en andere media, „horizontaal” of „verticaal”, de pluriformiteit en democratie kan ondergraven;

39. gelooft dat in een eventuele toekomstige richtlijn een beginselverklaring moet worden opgenomen omtrent de spreiding van eigendom en/of zeggenschap over de omroep en andere media, onverlet andere initiatieven die de Commissie zal ondernemen ingevolge het verzoek dat het Europees Parlement tot haar gericht heeft in zijn hierboven geciteerde resolutie van 20 november 2002; hoopt dat er bij de herziening van Richtlijn 89/552/EEG, of van de nieuwe richtlijnen over audiovisuele inhoud, regels worden vastgesteld over het eigendom van televisiemedia, teneinde het pluralisme op het gebied van informatie en cultuur te beschermen;

40. acht het noodzakelijk duidelijke grenzen vast te stellen op het gebied van eigendom van en zeggenschap over de audiovisuele communicatiemedia;

41. verzoekt de Commissie de niveaus van concentratie in de media in Europa te volgen en uiterlijk begin 2004 een geactualiseerd Groenboek over deze kwestie op te stellen om nog in deze mandaatperiode de grondslag te leggen voor een richtlijn, overeenkomstig de door dit Parlement in zijn bovengenoemde resolutie van 20 november 2002 tot uitdrukking gebrachte wens;

*
* *

42. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie, de Raad, de Raad van Europa en de regeringen van de lidstaten.

P5_TA(2003)0382

Cultuurindustrie

Resolutie van het Europees Parlement over cultuurindustrie (2002/2127(INI))

Het Europees Parlement,

- onder verwijzing naar de ontwerpresolutie, ingediend door Myrsini Zorba over cultuur en economie (B5-0417/2001),
- onder verwijzing naar de resolutie van de Raad van 20 januari 1997 ⁽¹⁾ over de integratie van culturele aspecten in het optreden van de Gemeenschap,
- onder verwijzing naar de resolutie van de Raad van 21 januari 2002 ⁽²⁾ inzake de plaats van de cultuur in het Europese bestel,
- onder verwijzing naar de resolutie van de Raad van 25 juni 2002 ⁽³⁾ over een nieuw werkplan voor Europese samenwerking inzake cultuur,

⁽¹⁾ PB C 36 van 5.2.1997, blz. 4.

⁽²⁾ PB C 32 van 5.2.2002, blz. 2.

⁽³⁾ PB C 162 van 6.7.2002, blz. 5.